

Any XXIV
Número

1198

20 cèntims

PAPITU

Primera i única revista catalana de la vida alegre

—I per què t'has enamorat d'aquest acròbata?
—Oh! Es que em fa l'amor de cames enlaire...

ROYAL CONCERT

MARQUES DEL DUERO, 106. Tel. 20384
Direcció artística: Leopold Moral
EL MUSIC - HALL de les cares boniques

Formidable èxit de les artistes
MERCE VIANA, CONTRERAS, FLORES, LOLITA JOVER, MALAGA, TRINI SARTI, NUÑEZ, CARME MIRAMAR, SOLDEVILA

LOS UVAL

enorme parella de ball
EXIT VERITAT

Totes les nits de 1 a 4 de la matinada, grans festes tabarinesques en son hermós SALO (FOYER), amenitzades per dues notabilíssimes orquestres.
REMEN WARTY I P. GAYO

MOULIN ROUGE

VILA I VILA, 93 i 95. Teléfon 31085
Paralel

El millor programa de Barcelona
MARINA LOPEZ
MERCEDES FIFI
colossal estilista de tangos

JULITA OLIVER

Formidable èxit

De 1 a 4 de la matinada
INCOMPARABLES BALLS
Sala artísticament ajornada
L'orquestrina MIKEBANJO AND HIS BOYS fa les delícies del públic

LA BUENA SOMBRA

CABARET DE MODA

GINJOL, 9 (Plaça Teatre)

Tots els dies. Dancing fantàstic.
De les 10 nit, fins a les 4 matinada

Selectes vetllades

DOS FORMIDABLES DEBUTS
NOTABLES ARTISTES DE PISTA
40 senyoretes dansarines, 40

Orquestrina Turne

Tots les nits, dancing fantàstic

OLYMPIA

Cada nit, a les deu i mitja: èxit formidable de

LES FANTASIES DE LA CITÉ NOIRE

Revista en 2 actes i 8 quadros. Grandios èxit de la Companyia negra de revistes de Louis Douglas. Espectacle completament negre. Orquestra jazz negre.

EL TROPEZON

CABARET MÉS CLASSIC DE LA BARRIL·LA. GRIMÈGIA I BON HUMOR DE BARCELONA

Tingueu en compte que an aquest lloc es disfruta de la vida amb pocs quartets.

Begudes excel·lents. Preus formidablement econòmics.

Calefacció central i extra-ràdio

BAR AMERICA
CARRER ABAD ZAFONT

DAVANT DEL TEATRE ESPANYOL

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevil i espectacles moderns de

JOSEP SANTPERE

Primers actors i directors

Josep Santpere i Alexandre Nolla

Avuit, nit, a les deu. L'èxit mai vist a Barcelona. El triomf del vodevil sonor d'Alfons Roure i música del mestre Torrents:

La reina ha rel·liscat

Delirants ovacions al «Xotis ministerial», «La reineta ha rel·liscat», «El Cok-Tail de l'amor». Es opereta? Es revista? Es comèdia? Es vodevil?

ETOILE PALACE

Pl. del Teatre, 2 - Tel. 23908 - Lancaster, 13

Cabaret-Dancing de 6 a 9 tarda i de 11 a 4 matinada
10 ATRACCIONS DE PISTA, 10
30 BELLÍSSIMES TANGUISTES, 30
AURORITA DE AMOR
EMMA MARQUES

CARME WELTEN

Avui, Fantàstica FESTA ORIENTAL

Organitzada i patrocinada per INTERNACIONAL CLUB

Amb una sensacional atracció. Número cim del EMPIRE DE PARIS

TEATRE CATALÀ ROMEA

HOSPITAL, 51 - TELÉFON 19691
COMPANIA VILA-DAVI

Cada nit, a un quart d'onze, la comèdia en tres actes, de sorollós èxit:

Anna María

Divendres, benefici de Pius Daví amb l'estrena de la comèdia en tres actes d'En Carles Soldevila:

Un pare de família

Teatre Victoria

COMPANIA DE SARSUELA

Saus de Caballé

Cada tarda i nit, els millors programes lírics de Barcelona

KATIUSKA

(La dona russa)

LA DOLOROSA

LOS FAROLES

Formidables triomfs de tota la companyia

Aquesta setmana, estrena de PIEL DE COBRE

TEATRE COMIC

Gran companyia de Revistes i vodevils. Primer actor i director, Artur Lledó. «Vedettes»: Laura Pinillos i Sara Fenor. Altre primer actor: Castrito

Cada nit, i dijous, dissabtes i diumenges, tarda i nit: la revista de més gran èxit que s'ha fet a Barcelona, música del mestre ALONSO,

LAS LEANDRAS

Ovacions a tota la partitura. Verdader devessall de gràcia. Grans creacions del «mago» de la dansa

HARRY WILLS

EDEN CONCERT

Teléfon 19623. — C. Assalt, 13
Empresa DAMICO I LAGE

Tarda, 4 Nit, 10

50 NOTABLES ATRACCIONS, 50
Avui, èxit, avui, mai igualat dels nous debuts

Marisa La Cubana. Amparito Sánchez. Mary Gómez (debut). Gnes. Burgos. Julita Ramírez (nova a Barcelona). Matilde Santacruz. Germanes Pipiolas

BELLA DORITA

formidable estrella frívola
REPERTORI NOU

CIRCO BARCELONÉS

Teléfon 13595

Dissabte i Diumenge. Tarda i Nit 6 atraccions, 6

AMBRINUS, contorsionista. PURITA NAVALOU, cancionista. MUNISOK i el seu botons, malabarista, «as» de la pilota. BALDOMERITO, còmic intermediari. BALLET KANTURSKY, 5 senyoretes i 1 cavaller

MARY CARMEN

Estrella de la cançó amb les seves creacions de tangos argentins
Butaques a 1 i 2 ptes. Seients numerats a 0'60 i 0'75

BA-TA-CLAN

85, MARQUES DEL DUERO, 85. Tel. 31374

Tarda a les 3'30 i nit a les 9'30, el millor programa de varietés

Crisàlida - Aurora Esteve - Lluïsa Villar - Gnes. Navarro - Rose Marie

ZINARAY ET MONIELA

Debut LUYA ANDRINA
Debut, el major aconeixement artístic és l'actuació de les formidables «vedettes» modernes

PILY - BETTY

(Pilar Alcaide - Isabeleta Hernández)
Uniques en el seu gènere

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Consell de Cent, 201

TELEF. 32596

Apartat de Correus: 926

PAPITU

Primera i única revista catalana de la vida alegre

Dels treballs publicats en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals ni es remuneren altres col·laboracions que les sol·licitades prèviament

BARCELONA, 2 DE MARÇ DE 1932

GRIMEGIA DE LA SETMANA

Dos companys inseparables

Per uns cartells fixats per no sabem qui ens hem assabentat aquests dies de que el Comunisme i la Misèria eren dos companys. El Comunisme, representat per un homenet que porta una senyera vermella, va del braç de la Misèria, representada per un esquelet verd, embolcallat de parracs i amb unes botes esbotzades que li vénen grans, i a sota d'aquestes figures hi ha unes lletres que diuen: «Dos companys inseparables. Comunisme i Misèria».

Ah! Alto! Això són figures d'un altre paner. Parlem-ne! Si el Comunisme ha de venir aparellat amb la Misèria, és precis que li barrem el pas. Cal que tots reflexionem i ens unim per evitar el perill i procurar conservar el benestar que disfrutem. Cal que tots fem una campanya per evitar que el matrimoni ben avingut Comunisme-Misèria ens agafi pel seu compte i ens deixi en situació d'anar a captar. Cal que tots plegats ens convertim en uns missioners catequitzants i ens disposem a treure la vena que cobreix els ulls dels que encara creuen que el Comunisme podria proporcionar-los un possible benestar.

A un amic nostre, que fa dos anys que està sense feina i està a règim d'arengades rovellades, ja l'hem advertit:

—Contempla aquest cartell i reflexiona. Ara et veus obligat a dormir al ras i manges de tant en tant. Fumes puntes de cigar i no portes camisa. La teva illusió és el Comunisme. Mira! Ja ho veus! Si venia el Comunisme, et veuries en la més absoluta misèria. Pensa-t'hi bé.

—Oh! Si, si! —ha respost l'amic eixugant-se les llàgrimes amb un bocí de diari—. Que no vingui el Comunisme! Tens dues pessetes?

—No, no les tinc. Dec tres mesos de lloguer i visc del ranxo que sobra a les casernes.

—Tira, peixet!

—Sí, no em puc queixar. Per això m'esvera la misèria. Per això sóc anti-comunista.

La Misèria? Només de pensar-hi ens esborronem. Quan veiem aquests matrimonis esparracats, amb vuit o deu criatures mig despulades, que encara tenen humor per sortir de nits i se'n van al cinema a demanar caritat a la porta del local, pensem: «Ah! Infelços! Com sofririeu si vingués el Comunisme! Llavors la misèria se us menjaria de viu en viu i no tindrieu humor d'anar al cinema!» Però ells, com que no tenen velleitats comunistes i no presenten el perill que això els reportaria. Ignoren que el Comunisme vindria aparellat amb la Misèria.

Nosaltres tenim el projecte d'organitzar un acte magne. En un local espaiós, i qui diu un local diu una plaça de braus, hi reunirem tots els sense feina, els pobres de solem-

—Si gosés, li demanaria la mà...

—Esperi's que estem en un lloc més fosc...

nitat, els barracaires i tots els enemics del capitalisme i els diriem:

—Germans! El perill del Comunisme us amenaça. Disposeu-vos a sortir al pas d'aquest monstre que vindria aparellat amb la Misèria. Penseu que si venia el Comunisme el Ritz hauria de plegar i no hi hauria temporada d'òpera al Liceu. Penseu que els grans modistos i les «cocottes» de preu es veurien obligats a desaparèixer! Penseu amb la Misèria! Reaccioneu! Defenseu-vos contra el perill que ens amenaça!

I estem segurs de que tots sentirien un calfred i reaccionarien per evitar les catàstrofes esmentades i barrar el pas a la Misèria.

En Garcia Sanchiz ja va intentar donar tres conferències en aquest sentit, però com que les va donar al Coliseum i les butaques costaven set pessetes, únicament va assistir-hi la gent rica, o sigui els que no els espanta la misèria. Per això, per més que el conferenciant s'esforcés en demostrar el perill i expliqués les terribles escenes que havia presenciats a la U. R. S. S., ningú en feia cas i fins alguns trobaven que era molt divertit.

Amb l'aparició d'aquests cartells, ha quedat convençut tothom. Els pares hi porten els fills i els diuen:

—Ara veuràs el que és el Comunisme!

I els fills, quan veuen la Misèria galopant, coberta de parracs i verda com un ensiam, ploren i reculen esmaperduts cridant que volen anar a casa.

Marx i tots els escriptors que s'han trencat el cap estudiant el problema, omplint llibres i llibres, han perdut miserablement el temps. Amb un cartell n'hem tingut prou per comprendre la inutilitat de la seva obra.

La Misèria i el Comunisme són dos companys inseparables.

EUFEMI RODRÍGUEZ

ARA FAVINT ANYS

RELLISCADES

La Veu, parlant de la catàstrofe de Torreblanca:

«En el primer tren correu s'han retirat els cadàvers dels morts...»

Ja fa bé, ja, en Cullaré de riure's dels intel·lectuals.

Aquesta és grossa, i d'El Poble Català:

«Els anarquistes sitiats

»Londres, 4 gener. — A Malgrat està cremant la casa en que s'havien fet forts els anarquistes; aquests no s'entreguen.»

Es clar que volien dir: «Malgrat estar cremant la casa, etc.», però no ha sortit així, i boigs els d'El Poble i boigs els lectors i boigs els de Malgrat.

Els gremis han triomfat. I nosaltres que ens creïem que això dels gremis era un infundi d'en Cullaré!...

Però del pressupost municipal s'ha salvat el projecte d'escombraries, mercès a l'eloqüència dels regidors de la Lliga. En Lladó i Valles els va felicitar, tot tocant-los l'espatlla ple de mala intenció:

—Molt bé, senyors, molt bé. Avui han fet de lerrouxistes.

Ja s'ha estrenat *Daltabaix*, traducció d'en Rossinyol del drama argentí *Las de Barranco*. *Daltabaix* és un fruit ultramarí, del qual el nostre crític dirà el que tingui per convenient, si li dona la gana, en el número pròxim.

Avancem que va ésser un fracàs. I *La Publicidad* que deia que el teatre català és una insubstancialitat i una cursileria!

Per exemple: *Daltabaix*.

I era el que deia un dels nostres:

—Sabeu per què agraden aquestes obres, allà baix?

—...?

—Perquè abans d'aixecar-se el teló regalen tres cocos.

...

En Latham, tot volant en el seu monoplà, ha mort un cervol. En Moraguetes ha fet un xisto:

—Es el primer quadrúpede mort al vol.

...

En Peius ha publicat la seva obra *Vida y muerte de Miguel Servet*.

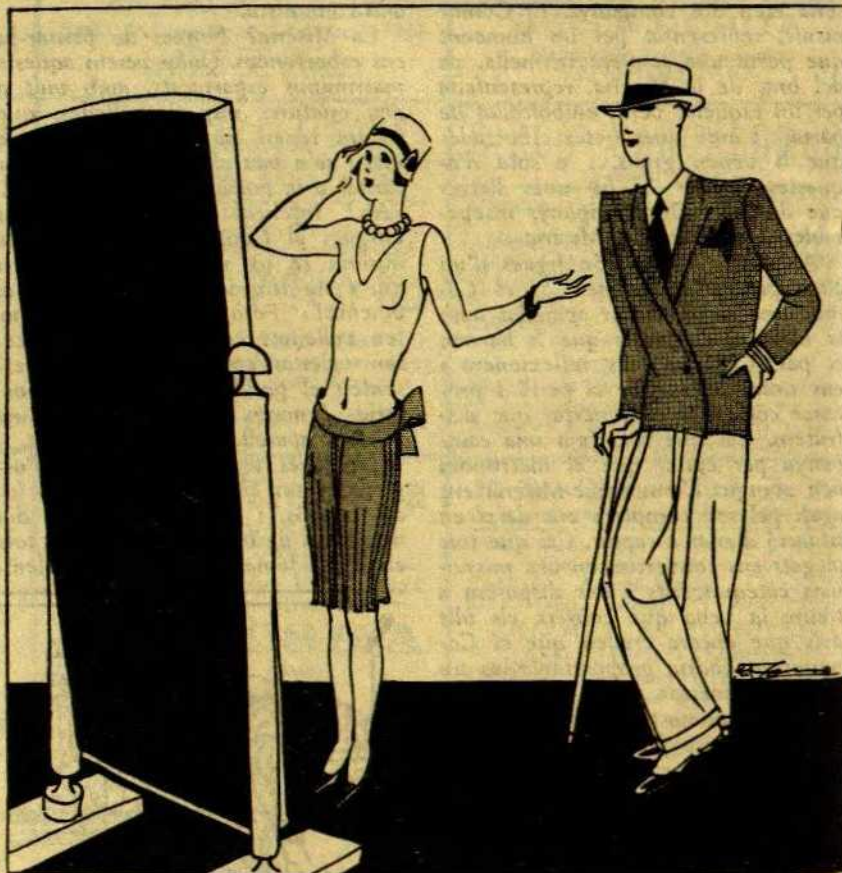
A en Calví, el jutge d'en Servet,

li té una bola en Peius! Diu que era artrític, que tenia la gota, que escupia pus—pus!—, que estava ple de llagues, i quan ja no sap què dir-li més, exclama: «I tenia mo-
renes».

Caram d'en Peius, ni que li dictés les obres en Moles!

...

La casa d'en Milà ja la donen per acabada per manca de pedra. Però encara han de rematar la fatxada. Ara diuen que tenen d'esmaltar-la.

—Ja és un ball conforme aquest on anem?

—Sí. Només hi van *queridas* de mil pessetes per amunt.

Hotel Meublé Verdura

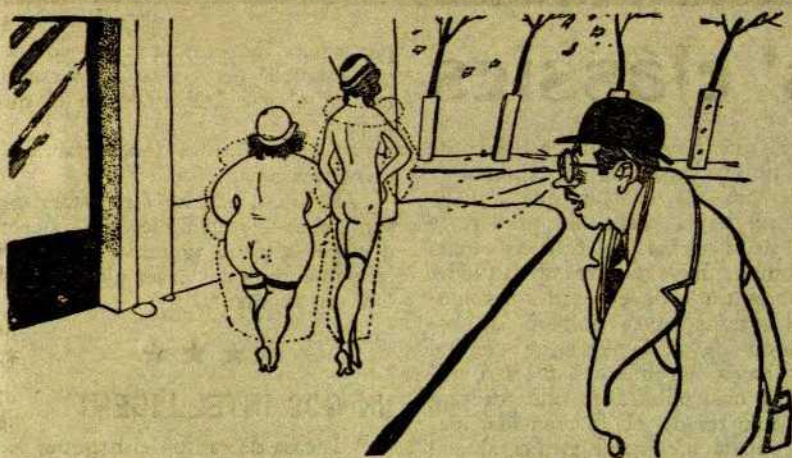
BARBARA, 27 - TELÈFON 11.193

Hotel Mont-d'Or. Meublé

PORTA SANTA MADRONA, 6
(FRONT RAMBLES) TELÈFON 13.603

Gran comoditat, ascensor, calefacció central, telèfon privat, quartos de bany, habitacions a 3 i 5 ptes. Servei permanent.

G. ALOMAR**VIES URINÀRIES
CURACIÓ MÉS RÀPIDA****NOU TRACTAMENT
ARIBAU, 5; DE 12 A 3 I DE 5 A 8****LES GRANS INVENCIÓNS PAPITESQUES**

Les ulleres raigs X, per veure a través de les robes femenines.

En un dels balcons hi ha un forat, que ningú sap perquè ha estat fet. Una de les poques senyores intel·ligents que coren, va dir:

—Ja sé per què han fet aquest forat.

—Per què?

—Per escupir.

★ ★ ★

SALOMÉ

A Anglaterra, aquesta nació que va ésser i encara és el model dels homes de l'any 90, que aprenien l'anglès, viatjaven en qualsevol dels expressos internacionals, fos el que fos, mentre fos internacional i semblant al popular Utrill (anomenat pels seus íntims Utrillo) o al cèlebre Pijoan, que ara corre adelerat per les terres albionès, bescantaven el carrer d'en Gínjol, o el pla de la Boqueria, perquè no formaven part de la populosa Londres. Aquesta Anglaterra tan somniada i venerada, després de molts passos en va i de moltes recomanacions de l'un i de l'altre, s'ha decidit a permetre la presentació del *Salomé*, òpera en un acte i un quadro, lletra del distingit

refinat senyor Wilde i música de l'aplaudit compositor senyor Strauss.

Les condicions en què ha permès aital representació no poden menys de ser aprovades per les persones propenses a llegir periòdics satírics.

Els noms dels personatges, tots ells declarats bíblics, han d'ésser canviats per noms de persones vulgars i estranyes a tot el que faci olor de llibre hebreu. El cap de Sant Joan gloriós que la Xirgu besava al teatre Nou, encarnat en el cap d'en Tor, que se'l deixava tallar cada nit en obsequi a la distingida concurrència i que, amb tot i fer un hivern bastant cru, sortia despullat com la bella *Chelito* quan hi ha un governador que fa els ulls grossos; aquest cap gloriós del Baptista ha estat interdit per la pèrfida Anglaterra, que ha ordenat substituir-lo per l'espasa amb què el comparsa que fa de botxí talla, entre bastidors, el cap de l'actor encarregat de representar un paper de tant compromís i dificultats.

Salomé, als seus moments de furor eròtic, besa, en comptes d'una testa, una espasa. No sabem si els refinats, que a Barcelona encara que pocs no deixen de representar una opinió, trobaran més o menys refinament en aquest canvi. Nosaltres acollirem el judici d'aquestes refina-

des persones de molt bona gana i el trobarem acceptable tant si és partidari del cap com de l'espasa.

El que ens interessa és el fet de que les persones admiradores i recomanadores de l'anglèsisme no hagin organitzat una comissió perquè anés a trobar el gran Bernis i el senyor bisbe, per demanar-los que es possessin d'acord per representar *Salomé*, que ara ofereixen al Liceu a quatre pessetes l'entrada, tal com es representa a Anglaterra.

El fet de que els anglòfils no s'hagin reunit per votar el que procedeix en els actuals moments, ens fa creure que l'anglòfilisme va de baixa o que els anglòfils són anglesos en tot menys en la moral.

Ara, segons es pot veure, les coses han canviat, i ni el Comitè de Defensa Social, que podria dar mostres de criteri modern, fa cap pas perquè triomfi la moda anglesa. Ho sentim per Anglaterra, una nació tan avançada. El seu descrèdit comença. Oscar Wilde, l'autor del drama en qüestió, va representar el refinament de la immoralitat. La censura teatral anglesa representa el refinament de la moralitat. Tot plegat fa olor de decadència. Ho sentírem per Anglaterra, pels homes de l'any 90 i, sobretot, pels professors de l'escola Berlitz, que amb aquests assumptes s'hi anaven guanyant la vida.

★ ★ ★

L'AIGUA SALADA

Dos amics passegen per la platja contemplant les banyistes i conversant amigablement. Un d'ells no para d'escupir. A cada dues passes s'esgargamella, tus i escup. L'altre s'impacienta, fastigueja, i acaba per dir-li:

—Llamp! Què et succeeix que escups tan sovint? Això és enervant!

—No puc estar-me'n. Em sento la boca seca i plena de sal.

—Això és l'aire de la mar.

—No, ca! És que la meua dona, ahir, va estar-se tota la tarda asseguda a la platja.

**DEMANEU
SEMPRE****CONYAC VALDESPINO**

LA ROSALEDA

GRAN CONFORT
TELÈFON 77447

Els 'nostres' clàssics

TRACTAT DE LUXÚRIA COMPOST EN
LO XIV.ÈN SEGLE PER LO MOLT
REVERENT MESTRE FRANCESC
EIXIMÈNIC

*Com fembra, jahent carnalment ab
fembra, fo jutjada per sodomita*

Yo fuy una vegada en una ciutat de Spanya, e (yo aquí present) fo aquí meteix penjada una fembra qui aytants anys havia tengut aquí offici de saig en hàbit de hom mascle, e havia ahudes dues mullers, o preses en la faç de la Ecclesia dues fembres per títol de mullers. E la se-

gona, que havia vídua, acusà-la de que no era hom, ans era fembra.

E com fos conclús que aquella qui axí havia preses les mullers (e axí stech trobat de fet) era stada sodomita, havent afer ab aquelles fembres qui-s deyen stades ses mullers aytants anys; emperò, de benignitat de la Senyoria, e per tal cant havia llegalment e piadosa servida la cosa pública en offici de saig per gran temps, no fo cremada, mas fo penjada ab aquell artifici al coll ab lo qual havia jagut carnalment ab les dites fembres.

EN UN QUIOSC DE BEGUES

(Rigurosament històric)

Uns amics meus em van explicar un cas que els hi va passar aquest estiu passat en un quiosc de begudes de la xamosa ciutat de Sant Feliu de Guíxols; un servidor de vostès, en enterar-me d'aquest fet, m'he afanyat a fer-lo conèixer als nombrosos lectors del nostre setmanari.

Quatre joves, un deliciós diumenge d'estiu, quan ja faltaven pocs minuts per les vuit de la nit, van anar a sentar-se a les cadires situades entorn d'un quiosc de refrescos, per prendre l'aperitiu; una esbelta noia va servir tot seguit als quatre joves ganxons; ells, plens d'optimisme, puix eren de la primera volada, feien constantment grimègia amb les simpàtiques xicotes que en aquells moments es passejaven pel pintoresc passeig del mar.

Quan els quatre joves van considerar que ja era hora d'anar a sopar, un d'ells va picar de mans

—No hi ha al món un marit de més pega que jo! M'estic tres mesos a París, i quan torno i vull ensenyar-te els costums d'aquella terra, em trobo que tens mal de queixal!

per pagar tot el gasto; la noia es presenta allí per cobrar i va comptar tot el gasto, dient-los-hi el que pujava.

—I el sifon? —féu, maliciosament, un d'ells.

—El sifon, ací, no els costarà cap suplement —respongué la xicota, que pel vist no ignorava que certs refinaments, a les cases alegres, costen un augment.

★ ★ ★

UN GOS INTEL·LIGENT

A la casa de camp del banquer X., amb motiu de l'obertura de la caça, s'hi troben reunits una colla d'amics caçadors.

Enric H. fa uns elogis tan formidables del seu gos, que tots els presents resten bocabadats. Segons diu, el seu gos té més intel·ligència que una persona.

El banquer X. irònicament ho posa en quarentena.

Enric H. protesta i demana que el seu gos sigui posat a prova:

El banquer X. diu:

—M'he oblidat els guants a la meva cambra. A veïam si el vostre gos és capaç de portar-me'ls.

—Ja ho crec que sí—exclama Enric H. Permeteu que el meu gos ensumi les vostres mans.

El banquer X. permet que el gos ensumi les seves mans.

Llavors Enric H. crida:

—Muley! Corra! Porta els guants del senyor X!

El gos surt disparat en direcció a la casa.

El banquer X. somriu incrèdulament.

Als pocs moments compareix el gos portant a la boca els pantalons de la senyora del banquer X.

Enric H. s'apunta un èxit i el banquer X. acaba la ironia.

LA IDEAL

GOMES HIGIENIQUES

Ligítimes alemanyes garantitzades.
Lavatges i irrigacions per a després de l'acte sexual

SERVEI DES DE LES 9 DEL MATI
FINS LES 3 DE LA MATINADA

SANT RAMÓN, 29
(AL COSTAT C. ABALTO)
TELÈFON 15982

Vegi, i convenci's

de les curiositats, salons
d'escultura. Interessants
models artístics de

Casa de Madame Rita
Rambla de Santa Mònica, 6
BARCELONA

CLINICA LA MUNDIAL

Vies Urinàries - Lavatges
Preventius - Irrigacions

ESPALTER 6

Centre Sant Pau i Beat Oriol
TELÈFON 20525

XAFARDERIES

Sentit el dia 11 del passat:

—I avui, per què és festa nacional?

—Veuràs: abans, l'aniversari de la mare d'en Llapissera també ho era. I el 11 de febrer ve a ésser una cosa així com l'aniversari de la *Reina Madre* de la segona República...

Al ball de disfresses del «Centre Aragonès» va resultar premiat, segons el *Ciero*, un que anava disfressat «de pescador de Caño».

Devia pescar mosquits, que és l'únic que es pot pescar a l'aixeta.

Ja tenim aprovada la llei del divorci.

Per cert que un vot del senyor Villanueva va ésser refusat votant cinquanta diputats a favor i, en contra, seixanta nou.

Era molt natural que en una cosa tan papitesca com el divorci, aquesta xifra cap-i-qua fes la seva aparició.

Retallem del *Diari de Mataró*:

«Circula amb insistència el rumor que està a prop de finir el termini fixat per a la formalització de la declaració fent constar l'expressa voluntat d'ésser enterrat segons el ritu de l'Església Catòlica. Cal fer constar que dit rumor és absolutament inexacte, doncs sempre serà temps oportú per a fer l'esmentada declaració, mentre sia abans de la mort.»

Evidentment que tota declaració s'ha de fer abans de morir, perquè,

feta després, ja no fóra una declaració, sinó un miracle.

Aquests dies, a les lògies maçòniques, arriba una quantitat enorme de demandes d'admissió.

Els dirigents de les lògies no saben a què atribuir-ho, quan un neòfit ho va posar en clar.

La maçoneria era, fins ara, una cosa amagada. Per conèixer un maçó, o saber l'adreça d'una lògia, calia tenir intimitat amb algun iniciat.

Però, amb la publicació de *Los orígenes de la revolución española*, on es dona la llista i les adreces de totes les lògies, la mar de gent ha acudint a elles, perquè, sabent que en formen part l'Aguader i l'Ullé i altres personatges notables de la política, fins els de la U. P. hi corren, a veure si poden pescar quelcom.

Hom assegura que el pare Tusquets està que treu foc pels queixals en vista de l'èxit negatiu que per la seva causa ha tingut el llibre que acaba de publicar.

De *La Vanguardia* del dia 24 del passat, plana vuitena:

«La cuarta conferencia de la serie que la Unión Democrática de Cataluña viene dando todos los sábados y que tanto éxito ha conseguido con las de los señores Carrasco, Carbonell y Capdevila sobre temas de orientación política, la dará el gerente del Sindicato Agrícola de Cervera y su comarca, desarrollando un tema de su especialidad: «El que és i podria ésser la pagesia a Catalunya».

I, una mica més avall:

«Unión Democrática de Cataluña,

con el afán de extender la serie de conferencias de orientación política a todos los campos de interés y de actualidad, ha rogado al gerente del Sindicato Agrícola de Cervera y su comarca, don Ramón Vidal, que quisiera ocupar su tribuna el próximo sábado con el tema «El que és i el que podria ésser la pagesia a Catalunya».

I nosaltres que ens pensàvem que l'únic periòdic que donava notícies per partida doble era el *Ciero*!

Als darrers Jocs Florals del Rosselló, una poetessa catalana que porta el mateix nom que una cèlebre dibuixanta i quin espòs duu un cognom il·lustre de la Catalunya contemporània, va veure premiat un treball seu amb la «cigala d'or», que és com si diguéssim la «ginesta d'or», dels Jocs Florals de Catalunya.

Amb aquest motiu, la poetessa va rebre un veritable allau de felicitacions en forma de targes, telefonemes, lletres, etc., a més d'una impressionant quantitat de visites d'amics seus que van voler palesar-li personalment llur satisfacció.

Un dia, mentre estava conversant a la saleta de casa seva amb unes quantes senyores amigues seves que l'havien anat a felicitar, va entrar el marit de la poetessa, la qual, en veure'l arribar, s'afanyà a dir-li:

—Tu! Ensenya la cigala a aquestes senyores...

Cal dir que cap de les presents es ruboritzà, perquè avui en dia, quan es posseeix una cigala d'or i el canvi està tan alt, val la pena d'ensenyar-la.

VELL I NOU

La Mariona estrena un jupó. Ha sortit a exhibir-lo a missa de dotze, perquè tot el poble li admirés. La Mariona, amb tot i haver complert els seixanta, és presumida i li agrada estrenar prendes de vestir.

Mentre la Mariona és a missa, el cel s'ennuola i comencen a caure gotes. Es precis salvar el jupó nou, i la Mariona no s'hi pensa gens: s'alça les faldilles fins al cap i es cobreix el jupó. Aquesta operació no hauria alarmat a ningú si la Mariona hagués portat calces, però dona la casualitat que no en porta, i això provoca un moviment d'expectació i una colla de comentaris picants.

El senyor rector, atret pel xibarrí, compareix a la porta de l'església, i en veure la Mariona ensenyant tota la plataforma posterior, li crida:

—Què és això, Mariona? Què és això que ensenyes? No te'n dones

vergonya d'ensenyar el cul per tapar-te el jupó?

—Ja ho crec que sí, senyor rector. El meu jupó és nou, mentre que el meu cul és vell i amb seixanta anys ha resistit tota mena de pluges i humitats.

***

UN JOC INNOCENT

La vida al camp és excellent quan fa bon temps, però quan plou és molt avorrida. La senyora X., aquell dia precisament tenia convidats, i, degut a la pluja, no sabia què fer per distreure'ls. Especialment el jovent l'intranquillitzava.

—I si organitzàvem algun joc? —proposà la senyora X., desvivint-se per complaure llurs hostes.

—Sí! Sí! —exclamà el jovent.

—Podríem jugar a l'Estatant! —proposà la senyora X.

—Vaig demanar el divorci, i del sumari es desprengué que la meua dona era irascible, nerviosa, irritable... Si jo hagués sabut això abans, hauria pres paciència!

—Sí! Sí! —repetí el jovent.

I el joc fou organitzat. Consisteix en formar un cercle de cadires, a cada una de les quals s'hi asseu un jugador. Un dels invitats ha de tapar-se els ulls i asseure's damunt de les cames, endevinant qui és i com es diu.

Entre els invitats s'hi trobava el rector del poble, el qual, com que tots eren gent de bé i el joc era dels més innocents, acceptà prendre-hi part.

Començà el joc en mig de gran gatzara i rialles.

Després de varies proves, tocà tapar-se els ulls a la filla de la senyora X. La Julieta, a les palpentes, s'assegué sobre les cames del rector. Tots els invitats somrigueren, esperant que Julieta endevinaria tot seguit de qui es tractava. Però Julieta palpà els genolls, la sotana i restà reflexiva. Per fi un crit.

—Ja sé qui és! Ja sé qui és! Es la tia Ursula! Ara he sentit un boix de la seva cotilla que se'm clavava a les anques.

El pobre rector devingué vermell, mentre la tia Ursula es mocava sòrrollosament i els demés feien esforços per aguantar-se el riure.

***

—Es a dir, que tu no et decideixes mai per una dona fins que l'has vista nua de peï a peï?

—Sí, noia. Sóc banquer, i als banquers ens agraden molt les operacions a descobert.

dona, que moltes vegades, després de la representació, també tenia set de dolçor, va passar algunes nits amb un artista de la troupe, molt jove, però que a ella li anava molt bé.

Una nit, després de la última funció en aquella ciutat on treballaven, la dona de l'artista, que ja feia dies que esperava l'ocasió per dirigir-li unes quantes paraules, va aprofitar l'avinentsa per parlar-li a la mateixa habitació de la fonda. Se li va encarrar al seu davant, mentre ell estava enfeinat arreglant la seva maleta per marxar el dia següent a una altra ciutat a donar altres representacions, i li digué amb gran descaro:

—Com és que avui, per ésser la última nit, no vas a visitar la teua admiradora?

L'home, no podent aguantar-se, li va contestar:

—Tu no en tens de fer res; ja saps que la vida dels artistes és així!

Però ella no perdé la serenitat:

—Que et penses —li digué— que perquè siguis artista de circ pots fer el salt a fora la pista?

***

LA PART DE PELUT

En una vila de la costa de Llevant hi ha dos patrons pescadors que, segons les males llengües, es fan amb una vídua revingudeta i encara en molt bon estat.

Els dos patrons pescadors, que fan societat en el negoci marítim, també el fan en els seus amors clandestins. El pis que tenen posat a la vídua el paguen per meitat, i tenen distribuïts equitativament els dies, o les nits, de visita.

Un pescador maliciós, parlant de la comunitat dels dos patrons aludits, deia aquestes paraules:

—Sí: fan negoci junts: crec que es parteixen la part de pelut (1).

(1) El pelut és una mena de peix.

ELS ARTISTES DE CIRC

Una troupe d'artistes de circ equestre corria per diferents teatres de diverses províncies, per donar a conèixer les seves valuoses facultats. Hi havia entre aquests una formidable dona que feia les delícies del públic treballant admirablement en el trapezi; l'home d'aquesta colossal femella era un temerari saltador de considerable altura, i constituïa el millor del programa, per la varietat del seu treball, que li valia més aplaudiments, sobretot en el salt de la mort. Tots sabem que les vides d'aquets artistes tenen els seus misteris i vé algun dia que parteixen peres.

En aquesta mateixa troupe, l'home conegut per l'as dels saltadors, en acabar la funció, moltes nits es dirigia a visitar a una senyora vídua molt rica que va enamorar-se tant i tant de l'artista, que ambdós passaven tota la nit plegats amb gran delit de la vídua capritxosa.

Totes les nits, la senyora en qüestió tenia la mateixa butaca de primera fila per contemplar millor el seu ideal; la dona de l'artista va filar les senyes que es feien, i va comprendre el per què moltes nits no el veia a la seva habitació. La

—Digues a la cuinera que vingui, que l'he d'enviar a un recado.

—No pot ésser. Està fent un pollastre.

—Doncs, que vingui la dona que fa les feines.

—Està fent una amanida.

—Doncs, que vingui la cambrera.

—Tampoc pot ésser. Està fent un cabrit.

ESCENARIS I JAZZ BANDS

Per fi, el teatre català, que semblava ensopit, ha pogut marcar en la seva història una fita important. El llegidor endevina que em refereixo a *Anna Maria*, d'en Bartomeu Soler, obra definitiva, que Maria Vila, Pius Daví i la venerable Maria Morera interpreten magistralment a «Romea».

—Papà. Per què la «Victòria» sempre la representen de dona?

—Ja ho comprendràs quan et casis, fill meu...

Vivir de ilusiones es titula l'estrena que darrerament ens han servit al «Barcelona». Es de l'Arniches, i el simpàtic Antoni Vico la treu — en el bon sentit de la paraula — d'una manera meravellosa.

Al «Circ Barcelonès», el debut de la Conxita Piquer ha estat una cosa grossa. La genial intèrpret d'El hom-

bre que tenia el *alma blanca* ha triomfat plenament, contant-se les representacions per plens.

La companyia de la simpatiquíssima Amparo Saus de Caballé és al «Victòria», on, junt amb en Pere Segura, el diminut tenor Antoni Miras i el gran Mayral, posen en escena un repertori escollidíssim, preparant per dintre poc la sensacional estrena de *Piel de Cobre*.

Aquesta nit té lloc al «Còmic» la funció homenatge en honor dels autors de *Las Leandras*, quina 150 representació es celebra. Estiguin, doncs, al tanto els senyors Esteves amics de les nenes maques, els *pollo tomateros*, sogres, papitaires i *militares sin graduación*.

***

La direcció de l'Etoile Palace ens comunica tenir en carter a les millors atraccions dels music-halls i dancings de París i Londres. De moment, tenen a la Conxita Welten d'estrella, i això ja és prou per atreure el nombrós públic que cada nit acudeix al luxós cabaret de la Plaça del Teatre.

La Bella Dorita i les germanes Pipioles segueixen batent el coure a l'«Edèn».

Al «Hollywood - Bar - Dancing», èxit colossal de la parella Harles et Robert, quin treball coreogràfic causa sensació entre els amants de la ballaruga.

A sota, o sigui al «Pompeya», la Susanna Sebastián, la Maruja Carrillo i la Dorita Gómez entusiasmen al respectable.

La Merceneta Fifi és l'alegria del popular «Molin Rouge», on fan unes festes tabarinesques que riguin-se de París i fins de Gratallops de Baix.

El «Ba-ta-clan» ha estrenat una il·luminació nova, que es veu des de la Plaça d'Espanya i des de Montjuïc. Fins en Buigas vol saber d'on ha tret el procediment l'eixerit senyor Serrano. El que jo voldria saber és d'on ha tret a aquelles xicotetes tan bufones que es diuen germanes Navarro.

—No em busqui el cos, senyoret, que em trobarà una altra cosa!

—Es el que jo vull precisament, maca...

I, al «Royal», la concurrència està cada nit més alegre, perquè el senyor Pepet en sap la prima i sempre renova el programa a base de números d'empenta. Un dia d'aquests, veurem d'organitzar-li un homenatge.

L'ONCLE DEL PAPITU

HOLLYWOOD - BAR - DANCING

ASALTO
- 105 -

Una nova dependència del MUSIC-HALL-POMPEYA
Diumenges i dies festius, 7 tarda.—Tots els dies 11 nit. Aperitif—Souper.

GERMANES RIVAS
notables ballarines

ARLES ET ROBERT
meravellosa parella de ball

GERMANES ORTEGA
estrelles de ball espanyol

DELMONTE
formidable ballarina

ORQUESTRA HOLLYWOOD JAZZ

30 SENYORETES DE SALÓ, 30 — HOLLYWOOD - BAR - DANCING

és el més atrevit en decoració fins avui en salons d'espectacles.

Demani voste la seva taula. Guardarropa obligatori. Reservat el dret d'admissió

LA MUNDIAL

Primera casa a Barcelona dedicada a la venda de gomes higièniques alemanyes. Pòlvors matacabres RAPID, a la primera vegada R. I. P.

Espalter, 6 (Entre Sant Pau i Beat Oriol)

TELÈFON 20525

CONTES DE LA VORA DEL LLIT

LA PROPOSICIÓ

En Martinet era un bon xicot a carta cabal. Fins el dia en que va casar-se no va tocar fruita prohibida, de manera que en qüestions d'amor era un rudimentari, no perquè la fogositat del xicot no es prestés a combinacions més o menys intrincades, sinó perquè ningú li havia ensenyat altre camí que el directe i desconeixia totes aquelles amenitats conjugals que tant ajuden a portar la creu del matrimoni.

Oi que sembla impossible que això pugui ésser? Doncs és ben cert, i els hi puc respondre de l'autenticitat del fet. En Martinet no havia anat mai de senyora, i era potser l'únic jove de Barcelona que no ha anat a ca l'Angeleta a veure les encisadores criatures que, per un dret, alegren la vida de la innombrable clientela del deu del carrer d'Arrepentides.

Feia cinc anys que era casat i mai se li havia acudit desviar-se ni dos dits del natural. Ell, com a humil i bon xicot, complaïa sempre els gustos de la seva muller, la seva Tuietes, que era una morena d'aquelles de deixa'm encendre, encesa com un bitxo.

Un dia, un company de despatx tocà el botet a en Martinet i aconseguí d'aquest certes confidències. Enterat de la seva ignorància eròtica, decidí iniciar-lo en les variacions que sobre el tema es poden permetre els mortals. Una de les tals captivà a en Martinet i decidí proposar-la a la Tuietes.

I, arribada l'hora, exposà el pla que el company de despatx li havia descrit. La Tuietes se l'escoltà com qui sent ploure.

—Però, dona...

—Et dic que no! Apa, beneit! Que t'has pensat que ets de pega dolça, potser?

I en Martinet, com sempre, tingué de fer el de rutina.

DEL BARRI XINÈS

Al carrer del Migdia, que és un carrer com endebades el cercarfeu a la *Villette* parisenc o al *White-chappel* londinenc, hi ha dos lladres autèntics. No apatxes d'aquells que tenen a la ciutat de la llum, pels encontorns del *boulevard de la Chapelle*, per l'atracció de forasters, sinó malfactors, que podríem dir cent per cent.

—I, ara, què has de fer?

—He d'anar al Banc.

—Doncs afanya't, o trobaràs tancat.

—Precisament espero que tanquin...

PER SI DE CAS...

Ara que hem contat un conte de lladres, en contarem un altre de banquers.

Naturalment que, essent un conte de banquers, l'hem de situar a fora d'Espanya. Hi ha gent tan susceptible, que fóra capaç d'enviar-nos una rectificació fent constar que no ens referim a l'entitat tal o a l'establiment qual. Posem, doncs, que era un banc jueu, i així estarà content el senyor Tusquets, que atribueix tots els mals que patim als *chuetes* i als francmasons.

Som, doncs, a un banc jueu, que no es distingeix per la bona marxa dels seus afers ni pel volum crescut de les seves operacions. El director està al costat del caixer, quan veuen entrar a un senyor amb una cartera a sota el braç.

—Tanqui la caixa! —diu el director al caixer.

—Que té por d'un atracament? —respon l'alt empleat—. Fóra

inútil, perquè no tenim diners en caixa...

—Per això, precisament, tanqui —respon el banquer—. No tinc por de que sigui un atracador, sinó un compte-correntista.

UNA SENYORA PREVISORA

A l'església de la vila X. hi confessava Mossèn Pere, un sacerdot bastant sever, de molta bondat, però un xic estrambòtic. Aquesta darrera circumstància no era obstacle perquè son confessorari fos sempre molt concorregut. Un mati s'hi confessava un home d'uns trenta cinc anys, el qual, preguntat per son ofici, respongué que era volatiner, acrobata. El confessor semblà que ho posava en dubte, ja perquè a la població no hi sabia ningú d'aquest ofici, ja perquè no creia probable que un foraster dedicat a aquesta feina vingués a descarregar en ell la seva consciència. El volatiner, que era un home molt franc, decidí i expansiu, li digué així:

—Això que li dic li ho demostraré pràcticament quan hagi acabat la confessió.

Tal dit, tal fet. Davant mateix del confessorari, el volatiner posà, planes, les dues mans en terra, i amb una forta contracció nerviosa dreçà son cos verticalment, fent l'arbre forç, o sia, cap per avall i peus enlaire.

Una senyora, que esperava tanta per a confessar-se en aquell mateix confessorari, en veure allò esdevingué tota confosa i sortí precipitadament de l'església. Però trobà una seva amiga.

—I doncs—li digué aquesta—, que ja s'ha confessat, senyora Calamanda?

—No, no—respongué—. Es

que he vingut sense calces, i corro a casa a posar-me-les. Avui em sembla que Mossèn Pere té la tremenda!

La bona dona creia que el gest del penitent era el compliment de la penitència que li havia estat donada. I davant la temença que li en fos imposada a ella una altra igual, no volia exposar-se a donar un escàndol, fent l'arbre forç sense portar calces.

LA DARRERA ESPERANÇA

Després de quaranta cinc anys d'una vida bastant agitada, en la que va dilapidar bona part de la seva quantiosa fortuna, el nostre amic Roca està bastant malalt. El vi i les senyores el tenen esgotat completament. Es queixa de l'espina, del païdor, del cap i no recordem de quants llocs més.

—Estic molt malament, molt malament... —ens deia l'altre dia. — Això s'acaba...

—No, senyor Roca, no! —li responguérem—. Vostè rai, que és fort i sempre s'ha dat a la bona vida!

—Jo també em pensava que això m'ajudaria a anar tirant... Però, l'altre dia, el metge em va dir: «Home, perdoni, però m'hauria de liquidar els honoraris pendants...» I llavors vaig pensar: «Estàs perdut, noi, estàs perdut...»

CADA COSA A SA MIDA

Un senyor va entrar l'altre dia en una armeria del carrer de Ferran.

—Déu el guard. Em vol dar projectils per pistola?

—De quin calibre?

—Petit... Es per matar a la meua dona, que és molt prima...

EL QUE NO TÉ PREU

Durant molt temps ell l'havia perseguida. Caigué, per fi, però la seva caiguda fou curta. Uns dies, pocs, en que els dos aimants oblidaren les hores i el món. Després la realitat dels fets s'imposà, i, al cap d'alguns mesos, la bella estenia damunt del passat el pavelló sagrat del matrimoni. Un milionari, vingut no sé d'on, la conegué i se n'enamorà follament, tractant el casament quasi amb la mateixa rapidesa que es contracta un negoci.

L'amant es va consolar aviat. Qui no s'aconsola, en una ciutat com aquesta, on tenim una Mora, que en aquell vint-i-u del carrer de la Mercè reuneix un floret de dones que n'hi ha per tots els gustos, que no diuen que no a res i que costen baratetes? Però, passada la lluna de mel, tornà a empaitar a la casadeta. Ella es resistia a caure altra vegada. Per fi, una tarda, li confessà:

—Demà el meu marit se'n va a Alemanya. Té de veure si salva una desgraciada operació. Passem un moment angoixós... I jo, que ja saps com estava habituada a viure, no m'atreveixo a confessar-li que, fins que això es resolgui, hauré d'aplaçar factures... Sí, amic meu: dec, actualment, de modistes, de manicura, d'altres frioleres meves, més de vint-i-cinc mil pessetes.

Ell resta silenciós.

—Tu em demanes un sacrifici ben gros —continuà ella—. Pensa que és la meua honra d'esposa que vaig a entregar-te, com un temps et vaig entregar la de pubilla. Jo vaig a demanar-te'n un altre: una firma damunt d'un xec, i demà...

I en aquest demà ella posà tota la malícia dels seus ulls hermosos.

—Adelaida estimada —féu l'aimant—. El que jo et demanava no té preu: el que tu m'ofereixes és molt car...

REMORDIMENTS

—Saps? Aquesta nit passada el veí d'aquí dessota s'ha barallat amb la dona.

—No em ve de nou.

—Oh! És que li ha trencat una cadira per l'esquena.

—Caratsus! Vetaquí perquè aquest matí estava tan trist...

—Motius tenia...

—Està clar! Els remordiments. A hores d'ara ja en deu estar penedit.

—I força! Calcula: una cadira nova!...

L'APLAUDIMENT

IMPOSSIBLE

Una xamosa cupletera que va debutar al Paralel i va acabar fent d'estrella a l'«Edèn», ens llegia varis cuplets seus. Tots papi-tescos i carregats de pebre.

Tenint en compte el repertori, el maca que és la protagonista d'aquest conte i el lleugereta de roba que va quan es presenta a escena, no cal dir com fa posar al públic.

—Només em sap greu una cosa dintre la meua carrera artística —ens confessava—. Es que no m'aplaudeixen mai.

—Com? Vostè, la regina de la frivolitat, l'ídol de tots els públics, no rep aplaudiments?

—Es impossible —ens respongué—. No veuen que els concurrents, quan m'escolten, tenen sempre les mans ocupades?

PLANY I CONSOL

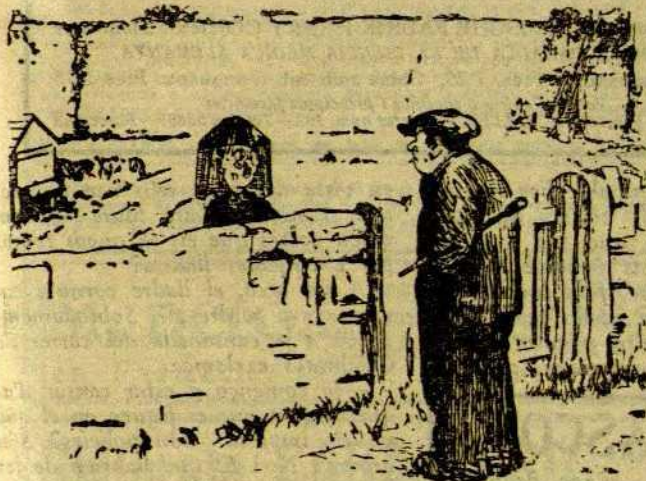
—Ai, senyor Quim! Des de que el meu marit va fugir amb aquella donota, la felicitat no ha vingut més a trucar a la meua porta.

—Estigui tranquil·la, senyora Roseta, que d'avui endavant jo vindré a trucar cada dia...

—I, digui, senyor Quim: que té el picaporta gaire rovellat?

L'HUMOR ESTRANGER

L'home del vel.—Passi d'ací, vagabund, o deixo anar damunt de vostè totes les meves abelles!

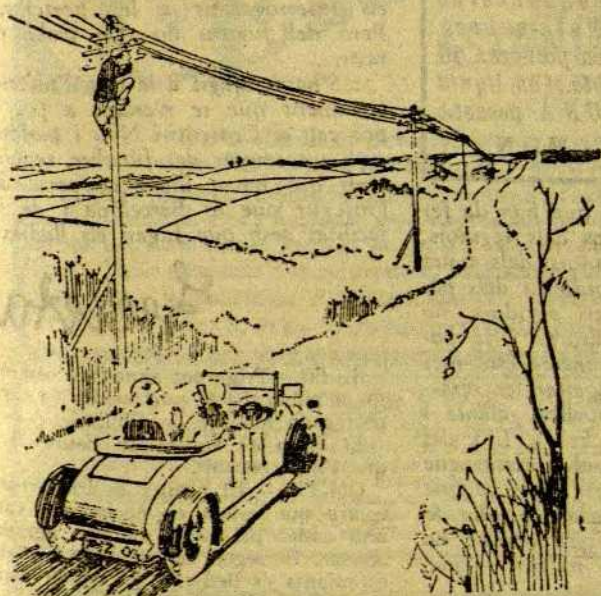
(De *London Opinion*)

L'agent, al borratxo.—Diu que no sap trobar l'hotel d'Andalusia? Que s'hi està?

El senyor borratxo.—No. Sóc el detectiu particular de l'hotel.

(De *Life*)

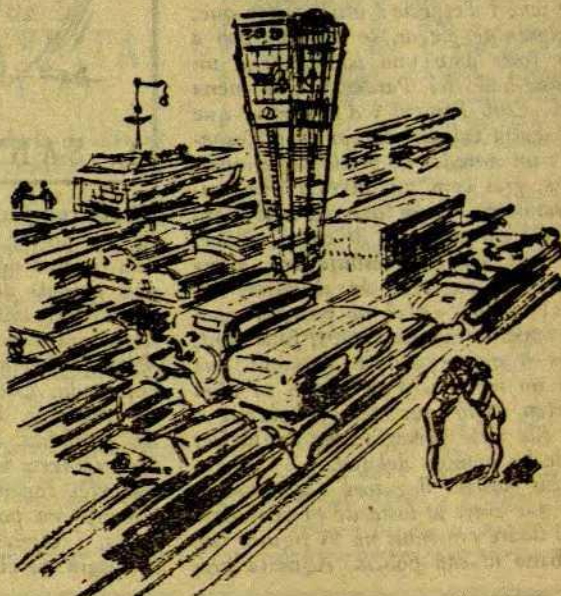

Un home previngut val per dos, o l'automobilista prudent

—Què fa el teu marit dalt d'aquest pal?

—Mira si la carretera està lliure.

(De *The Passing Show*)

Marit i muller, ciutadans de Nova York, es separen per anar a llurs respectives ocupacions

—Fins al vespre, estimada meva, i bona travessia!

(De *Life*)

EL CORREU DE NA TECLETA

—Lladres! Lladres!

Això vaig sentir cridar, des de l'interior d'un elegant immoble de la Gran Via, l'altra tarda, quan jo me n'anava a la Redacció.

Perseguit per la portera, un subjecte elegantment abillat sortí de la casa on s'havien sentit els crits, i fugí corrents en direcció a la Plaça d'Espanya.

La portera, que havia llegit algun quadern de Raffles i algun episodi de Sherlock Holmes, tingué una idea genial per a detenir al lladre, i fou llençar-li entre les cames una escombria, per tal de fer-lo topar i rodolar a terra, però el seu esforç no tingué altra conseqüència que fer caure, no al suposat lladre, sinó a un pacífic ciutadà que restà estès a terra de quatre grapes, engegant flemònies amb un perfecte i olímpic despreci del que disposen les ordenances municipals.

I el lladre autèntic fugia. Però ja li trepitjava gairebé els talons una munió de gent de tota mena d'edats, de sexe i d'espècie: un carnicer que, després de plegar, se n'anava cap a fer foier amb una cupletista a un music-hall del Paral·lel; una nena del «Club Femení i d'Esports», que es sentia valenta de cames i d'esperit; un corredor de productes alimenticis, gras com un teixó, i que, naturalment, encara que corredor, era el que corria menys de tots; un soci de la Lliga, que, esbufegant, alternava els seus crits de «Lladres, lladres!» amb: «Això no passava quan hi havia la monarquia», i, finalment, tres o quatre valets d'aquells que un no sap mai d'on vénen ni d'on surten, però que sempre corren a la cua dels perseguidors de lladres i de les bombes del foc.

Els nostres llegidors s'estranyaran de que entre la llista de perseguidors del lladre esmentat no hi figurés cap urbano ni cap policia. Aquesta pre-

gunta, naturalment, s'explica en gent innocent com els nostres llegidors, perquè entre el que sap la feina que tenen aquests benemèrits funcionaris de l'ordre, fóra inoportuna. Com volen veure vostès cap urbano empaïtant un lladre, si entre regular la circulació, comprovar que no

LA MASCOTA

Casa dedicada a la venda de GOMES higièniques de les millors marques alemanyes; no tenen rival provin-les i es convencen Mata-cabres en polvors: 50 cts., en líquid UNA pesseta

1, SANT RAMON, 1

circula cap taxi dels que han de fer festa i portar recados dels regidors, dels parents dels regidors, dels amics dels parents dels regidors i dels parents dels amics dels regidors, no tenen un moment lliure? I la policia? Oh! Aquesta encara està més enfeïnada. Entre empaïtar les revistes nudistes, les novel·les galants i els periòdics de la F. A. I. i del Bloc Obrer i Camperol, i evitar que als cafès concerts surti cap Eva que almenys no porti la clàssica fulla de parra, i vigilar meublés perquè no hi vagin parelles de menors — que,

DONES I HOMES

VÍCTIMES DE MORENES, FISURES, ECZEMES, FLUIXOS, COISSOR, HEMORRAGIES INTERIORS I DEMÉS MALALTIES HEMORROIDALS DEL RECTE I ANUS I DE LA PELL

Curen de veritat radical i ràpidament amb

Proktosol-Jeil

Fabricats per "CHEMISCHE FABRIK HENRY COHRS", Hannover
DARRERA PARAULA DE LA CIÈNCIA MÈDICA ALEMANYA

Caixa 12 supositoris: Ptes. 7'25, Caixa amb tub d'ungüent: Ptes. 5'75

Venda: Centres d'específics i principals farmàcies
Representant general: N. SALLES.—Apartat núm. 199.—Telèfon 55859—Barcelona

en vista del qual, se'n van a practicar l'amor a l'aire lliure—, com volen vostès que els hi quedi temps per a empaïtar lladres?

A tot això, el lladre corria i començava a perdre alè. Sobtadament, arribà a la cantonada del carrer de Calàbria i exclamà:

—Ja començo a estar cansat d'aquesta gent que es fiquen en el que no els importa! Són policies? Són urbans? No! El que haurien de fer les autoritats fóra reprimir aquests casos d'intrusisme!

Quan els seus perseguidors arribaren al carrer de Calàbria, el lladre havia desaparegut.

—Deu haver pujat alguna d'aquestes escales! —exclamà el soci de la Lliga.

Llavors començaren els registres, els interrogatoris a les porteres... Però del fugitiu no se'n trobà ni rastre...

...S'havia afegit a la cua d'un enterrament que se n'anava a poc a poc cap al Cementiri Nou i parlava amb un senyor del fúnebre següent amb qui havia lligat conversa de l'insegur que és Barcelona i de la facilitat amb que fugen els lladres!

Tecleta

A. Pit.—Trigarem almenys dos mesos a publicar-los, puix tenim en cartera gran nombre de dibuixos.

El Dido de Gavà.—Ja haurà vist que l'hem encabrit.

Ola-Tit.—El primer és irreverent, i, ara que estem en època que van mal dades pel clero, no ens agrada abusar. El segon és innocent. El dels estudiants és llefiscós. Ja comprenem que som exigents, però... el públic està pel nou i pel papitesc.

El rei de la barrila.—Uva, que vol dir raim.

Aicrag.—De moment, no publiquem cuplets.

Quimet de Cullera.—Es massa llarg.

Restaurant CASA JUAN COMPLETAMENT REFORMAT

Cuina selecta - Salons independents - Preus molt econòmics
Especialitat en la paella valenciana

RAMBLA SANTA MONICA, 21 I 23

¡NERVIOSOS!

Basta de sufrir inútilment gracies a las acreditadas
GRAGEAS POTENCIALES DEL Dr. SOIVRÉ

que combaten de una manera cómoda, rápida y eficaz la
Neurastenia, Impotencia (en todas sus manifestaciones)
dolor de cabeza, cansancio mental, pérdida
de memoria, vértigos, fatiga corporal, temblores, dispepsia nerviosa,
palpitaciones, histerismo y trastornos nerviosos en general de las
mujeres y todos los trastornos orgánicos que tengan por causa
u origen agotamiento nervioso.

Las **Grageas potenciales del Dr. Soivré**,
más que un medicamento son un alimento esencial del cerebro,
medula y todo el sistema nervioso, regenerando el vigor sexual
la salud y prolongando la vida; indicadas especialmente a los agota-
dos en su juventud por toda clase de excesos, a los que verifican trabajos excesivos, tanto físicos
como morales o intelectuales, deportistas, hombres de ciencia, financieros, artistas, comerciantes,
industriales, pensadores, etc., consiguiendo siempre con las **GRAGEAS POTENCIALES DEL**
DR. SOIVRÉ, todos los esfuerzos o ejercicios fácilmente y disponiendo el organismo para reanudarlos
con frecuencia y máximo resultado, llegando a la extrema vejez y sin violentar al organismo, con
energías propias de la juventud.

Basta tomar un frasco para convencerse de ello.

Venta a **5'50** pesetas frasco, en todas las principales farmacias de España, Portugal y América

NOTA.—Dirigiéndose y enviando 0'25 pesetas en sellos de correo para el franqueo a Oficinas
Laboratorio Sôhatarg, Calle del Ter, 10, Barcelona, recibirá gratis un librito explicativo
sobre el origen, desarrollo y tratamiento de estas enfermedades.

Sí, però... les PURGACIONES només es curen
amb SELLOS SALOLADOS BAL-
SAMICOS, que els venen a totes
les Farmàcies i en la del autor, Escudillers, 61

Sulfureto CABALLERO CURA LA SARNA
RADICALMENT

VENTA: FARMÀCIA CONDE ASALTO, 86 I CENTRES D'ESPECÍFICS

EROTYL
ESPECÍFIC DE LA
ASTÈNIA GENITAL
(IMPOTÈNCIA)

De la ejaculació precoç (pèrdues seminals), de la debilitat i
molt eficaç contra la neurastènia en totes ses manifestacions

El mes poderós elaborador i regenerador de l'activitat neuro-espi-
nomo-génital. Pot i deuèsser pres amb la major i la més absoluta con-
fiança per ésser completament inofensiu. No produeix trantorns de cap
classe. Únic producte que rejoyeneix, cura sense perjudicar.

Fuilets gratis LABORATORIS FARMACOLÒGICS W. DUTREM Preu: 21'75 ptes.
ALTA S. PERE, 50 • BARCELONA • TELÉF 18.631

VIES URINÀRIES i totes llurs greus complicacions de
l'aparell GÈNITO-URINARI, com
son: Cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis,
anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels SELLOS OSSAM;
llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus
efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció, la orina es manté asèp-
tica i els gonococs són destruïts, fins que s'obté amb el seu ús una veritable i completa curació.
En venda: Doctor Andreu; Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia «La Cruz»; Farmàcia
Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Específics, Pelayo, 56.

Mil pessetes

al que presentí CAPSULES DE
SANDALO millors que les del Doc-
tor PIZA, de Barcelona, i que curin
més aviat totes les malalties urinà-
ries. Quaranta cinc
anys d'èxit creixent.

Premiades amb Medalla d'or
en tantes Exposicions com
s'han presentat. Uniques
aprovaes y recomanades
per les Reals Acadèmies de
Barcelona, Mallorca i diverses
corporacions científiques, re-
coneguent-li avantatges so-
bre tots els seus similars.

Farmàcia del Pl.
Pl. del Pl, 8 - Barcelona
i principals farmàcies
d'Espanya i América
Preu: 4'50 ptes.

SÓTANO BAR

El lloc més popular i més clàssic del Paral·lel
Tothom que vol menjar bé i barat i els que es-
timen el veritable marisc i els embutits millors
van a aquesta casa. - Saculenta coberta a 7 ptes.
El millor i més barat de Barcelona

RONDA SANT PAU, 4 - TEL. 11651

VIES URINÀRIES

En totes les infeccions de les
Vies Urinàries
no perdi temps i consulta al
sen metge, que
en els casos de
Blenorràgia
(Purgacions),
hi ha els

Catxets del
Dr. SOIVRÉ

que donen sem-
pre ràpids i satis-
factoris resultats.

Basta prendre una caixa de
Catxets del Dr. SOIVRÉ
per a convèncer-se de llurs admirables èxits.
Venda a 5'50 ptes. caixa en les principals
farmàcies d'Espanya, Portugal i América

GOMAS HIGIÈNICAS

Almacén y despacho:
SAN OLEGARIO, 22
(Cerca Conde del Asalto)

CASA ANITA

TOTALMENT REFORMADA

FACI UNA VISITA I QUEDARA MERAVELLAT
VERDADERES PRECIOSITATS

19 - HOSPITAL - 19
(ANTIGA CASA MAMÀ)

PREU: DEU PESSETES

COSTA: CARRER NOU DE LA RAMBLA, 45. — BARCELONA

— Saps que la Quimeta s'ha mort?
— Pobre noia! Deu ésser la primera vegada que jau amb les cames juntes!